

CONSEIL D'ETAT - RAAD VAN STATE - 1 - LEGISLATION - WETGEVING L
13-03-1985
Transmissie & M. <i>Geertman</i> Oversgezonden aan de H. ----- KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 14e februari 1985 door de Gemeenschapsminister van Cultuur verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "houdende vereisten inzake het reglement van orde, de erkennings- en subsidiëringsprocedure en de inspectie betreffende de jeugdverblijfscentra", heeft de 20e februari 1985 het volgend advies gegeven :

I. ALGEMENE BESCHOUWINGEN.

1. Het ontwerp beoogt de uitvoering van het decreet van 27 november 1984 houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfscentra.

Binnen de hem toegemeten tijd is het de Raad van State niet mogelijk geweest om met de vereiste nauwkeurigheid na te gaan of voor iedere bepaling van het ontwerp wel een voldoende rechtsgrond in het voornoemde decreet kan worden gevonden. Twijfel daaromtrent kan onder meer rijzen in verband met de regelingen van artikel 1 en voor de bij artikel 3, § 6, aan de jeugdverblijfscentra opgelegde verplichting om jaarlijks een financieel verslag in te dienen.

2. Het ontwerp draagt diverse taken op aan de Dienst Jeugdwerk van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het bepalen van de gegevens die zich in het aanvraagdossier moeten bevinden (artikel 3, § 1, derde lid) is echter de uitoefening van een normatieve bevoegdheid en komt derhalve toe aan de Executieve of, na delegatie, aan een lid van de Executieve. Het ter beschikking stellen van de betrokkenen van de formulieren aan de hand waarvan de werkingsverslagen zullen moeten worden opgemaakt (artikel 3, § 3) behoort tot de normale taken van het bestuur, maar het is wenselijk dat het model van die formulieren door de Executieve of door een gedelegeerd lid van de Executieve zou worden vastgesteld.

Er kan worden aanvaard dat het een ambtenaar is die zal beslissen over de ontvankelijkheid van de subsidiëeringsaanvragen (artikel 3, § 1, vierde lid) en over het al dan

HM.

niet in aanmerking nemen van de gegevens van het werkingsverslag (artikel 3, § 4), vooral omdat tegen die beslissing beroep openstaat bij de Minister (artikel 3, § 5). Het volstaat echter niet dat beslissingsrecht op te dragen aan de dienst : het ontwerp moet een door zijn functie individueel identificeerbare ambtenaar aanwijzen (bv. het hoofd van een bepaalde dienst) en die ambtenaar moet zo worden gekozen dat zijn graad in een aanvaardbare verhouding staat tot de verantwoordelijkheden die hem worden opgelegd.

II. BIJZONDERE OPMERINGEN.

Opschrift.

Daar het de bedoeling lijkt te zijn in het ontwerp al de maatregelen op te nemen die nodig zijn ter uitvoering van het decreet van 27 november 1984 houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfscentra, stelle men het opschrift van het ontwerp eenvoudig als volgt : "Besluit van de Vlaamse Executieve tot uitvoering van het decreet van 27 november 1984 houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfscentra".

Aanhef.

Na de eerste verwijzing vulle men de aanhef aan als volgt :

"Gelet op het advies van de Vlaamse Jeugdraad van 18 december 1984;

Gelet op het advies van de Raad van State;".

Bepalend gedeelte.

Een artikel moet slechts in uitzonderlijke gevallen in paragrafen worden ingedeeld. Moet een artikel of een paragraaf in genummerde onderafdelingen worden verdeeld, dan behoort normaliter de nummering te gebeuren als volgt : 1°, 2°, 3° enz...; deze onderafdelingen kunnen desnoods verder worden ingedeeld in a), b), c), enz.

Artikel 1.

1. Luidens artikel 3, 5°, van het decreet van 27 november 1984 dienen de voorwaarden van verblijf voor ieder jeugdverblijfscentrum in een huishoudelijk reglement te worden geregeld. Artikel 1 van het ontwerp is met die bepaling niet in overeenstemming in zoverre het de verantwoordelijken van de jeugdverblijfscentra de keuze laat die verblijfsvoorwaarden "in een document, beschikbaar voor het ruime publiek, en/of in het reglement van orde" te bepalen. Omwille van de terminologische overeenstemming met het decreet spreke men bovendien van "huishoudelijk reglement" en niet van "reglement van orde".

2. Daar ook de punten vermeld in 1°, 3° en 4° voor de gebruikers van belang zijn, rijst de vraag of de in 2° opgenomen verplichting om de met toepassing van die bepaling getroffen regelingen "in het centrum uit te hangen" niet moet gelden voor alle bij toepassing van artikel 1 in het huishoudelijk reglement geregelde aangelegenheden.

3. In 3° schrijve men "tarieven" in plaats van "huurprijzen".

4. Het spreekt vanzelf dat de sancties die bij toepassing van artikel 1 van het ontwerp in het huishoudelijk reglement zouden worden opgenomen, geen andere kunnen zijn dan die welke het gemeen recht toelaat.

Artikel 2.

De strekking van deze bepaling is niet duidelijk. Als het de bedoeling is dat het publiek van de lijst kennis zou krijgen, zou in de bekendmaking ervan moeten worden voorzien. Voor het overige lijkt de bepaling weinig nut te hebben, vermits blijkens artikel 3 toch ieder jaar opnieuw moet worden nagegaan of aan alle subsidiëringsvoorwaarden is voldaan. Indien de bepaling behouden blijft, moet het decreet van 27 november 1984 met zijn voluit geschreven datum en zijn volledig opschrift worden vermeld.

Bij het tweede lid moet worden opgemerkt, dat het hoogst ongebruikelijk is in een reglementaire tekst te stellen dat een overheid het advies moet inwinnen van een dienst die onder haar hiërarchisch gezag staat.

Artikel 3.

1. De inleidende zin van dit artikel wordt beter weggelaten.

2. De Raad van State gaat ervan uit dat onder de "ontvankelijkheid" waarvan sprake in paragraaf 1 moet worden verstaan het al dan niet vervuld zijn van alle andere subsidiëeringsvoorwaarden dan die waaraan slechts in de loop van het jaar door het ontwikkelen van een zekere werking zal kunnen worden voldaan, en dat, eens dat daaromtrent een beslissing is genomen, voor het betrokken jaar op die beslissing niet meer zal kunnen worden teruggekomen.

3. In het decreet van 27 november 1984 is er niet alleen sprake van "subsidiëring", maar ook van "erkenning" van jeugdverblijfscentra.

Zoals de Raad van State het in zijn advies over dat decreet heeft aangestipt, heeft de erkenning, zoals ze in het decreet is opgevat, echter geen eigen inhoud en is ze in feite niets meer dan een eerste subsidiëeringsvoorwaarde.

Het door elkaar gebruiken van de twee termen kan echter verwarring scheppen. Men spreke derhalve in paragraaf 2 beter zonder meer van "alle jeugdverblijfscentra die een subsidiëeringsaanvraag hebben ingediend".

.../...

4. Het ware juist in paragraaf 4 te stellen dat de bevoegde instantie zal oordelen "in welke mate" de werking in aanmerking komt voor subsidiëring.

Omwille van de uniformiteit bepale men de termijn waarbinnen de beslissing aan het betrokken centrum moet worden meegedeeld op "zestig dagen" in plaats van op "twee maanden". Ook rijst de vraag waarom alleen van de ongunstige beslissingen kennis moet worden gegeven.

5. In paragraaf 5 schrappe men het woord "administratief" en leze men "een bijkomend onderzoek ... voorschrijven" in plaats van "een bijkomend onderzoek ... vragen".

6. Wanneer bij het indienen van werkings- of financiële verslagen bedrog wordt vastgesteld, verliest luidens paragraaf 7 de betrokken vereniging elk recht op subsidies voor de werking tijdens dat kalenderjaar.

Die bepaling moet worden geschrapt, daar overeenkomstig artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt - wet die blijkens haar artikel 2 op de hier aan de orde zijnde subsidies van toepassing is - "de regels inzake erkenning en subsidiëring in geld of natura van geregelde culturele activiteiten, naargelang van het geval, slechts (mogen) worden vastgesteld krachtens een wet, een decreet of een beraadslaging van de vertegenwoordigende vergadering van de overheid" en het decreet van 27 november 1984 niet in de mogelijkheid voorziet om gelijk welk bedrog bij het indienen van werkings- of financiële verslagen te sanctioneren met het verlies van elk recht op subsidies voor de werking van een heel kalenderjaar.

.../...

Artikel 4.

Wanneer met het toekennen van voorschotten zou worden bedoeld het uitkeren van voorschotten op subsidies waaromtrent nog niet eens vaststaat of de betrokkene er wel recht zal op hebben, zou zulks niet als wijze van betaling kunnen worden beschouwd en zou artikel 4 van het ontwerp derhalve, noch in artikel 6, noch in enig ander voorschrift van het decreet van 27 november 1984, een voldoende rechtsgrond kunnen vinden.

Artikelen 5 en 6.

Het is logisch en gebruikelijk dat de uitvoeringsbepaling als laatste artikel wordt opgenomen. De artikelen 5 en 6 dienen derhalve van plaats te worden verwisseld.

Het artikel betreffende de inwerkingtreding stellen men als volgt :

"Art. ...-

Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt".

Slotopmerking.

In het ontwerp moeten overgangsbepalingen worden opgenomen voor de gevallen waarin het, wegens het te laat treffen van het besluit, voor de jaren 1984 en 1985 materieel onmogelijk is geworden de termijnvoorschriften van artikel 3 in acht te nemen. Die bepalingen brenge men onder in een apart artikel, dat men vóór het artikel betreffende de inwerkingtreding invoege.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : P. VERMEULEN,

voorzitter,

J. NIMMEGEERS,

staatsraden,

W. DEROOVER,

Mevrouw : F. LIEVENS,

toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE,
eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

P. VERMEULEN.